

GILGAMESJ, NEDERLANDS OUDSTE HARDROCKBAND, IN THE JUNGLE

'Het geeft wel een kick als het publiek laaiend enthousiast is'

door Sonja de Waal

LEERDAM — Hij is 33 jaar oud, woont in Leerdam en maakt 'ouwe lullen-muziek'. „Tenminste, zo noemen de jongeren het wel eens”, grinnikt de man met de halflange blonde krullen. Hij hoopt nog steeds dat 'ie nooit volwassen wordt en vindt zichzelf geen ruige jongen. Dat blijkt hij ook duidelijk niet te zijn. Frank van Stijn, zanger van Nederlands oudste hardrock-band genaamd Gilgamesj, is een typisch voorbeeld van de ruwe bolster met de blanke pit.

Gilgamesj timmert inmiddels negentien jaar aan de weg. De groep heeft steeds bestaan uit vijf spelers, hoewel de samenstelling van de groep een paar keer veranderd is. De huidige formatie bestaat uit Frank op zang en toetsen, Hans Laponder achter de drums, Stanley Sanders en Gerrie de Hartog op gitaar en Renee Sterk op de bas. De band repeteert twee keer per week en heeft het net een jaartje rustig aan gedaan. „Dat hebben we bewust gedaan, want we wilden nu een complete nieuwe set neerzetten. De oude nummers hebben we naar het archief verhuisd”, verklaart Frank. Gilgamesj brengt voornamelijk eigen werk. „Covers die we spelen, zijn niet echt bekend te noemen”, meent de blonde zanger. „Als je al een cover speelt, moet je 't goed doen. Dat betekent niet dat je het beter moet spelen dan de oorspronkelijke artiest, maar toch in ieder geval wel dat je er iets

aan toe te voegen hebt. Je moet er wel een eigen draai aan geven”.

Gilgamesj probeert duidelijk wat meer waardering te krijgen voor eigen werk. „Daar zit ook veel meer werk in dan in het brengen van covers. Je kunt er een stukje eigen creativiteit in kwijt”.

Gilgamesj brengt 'traditionele hardrock', zoals Frank dat noemt. Simpel gezegd maakt de band dus niet zo veel mogelijk herrie in zo weinig mogelijk tijd, zoals dat bij speedmetal bands wel het geval lijkt te zijn. Er wordt eerlijke, melodieuze rock gebracht, maar dan net even iets steviger. Voor de echte liefhebber dus.

De vraag 'Waarom hardrock?' is voor Frank niet moeilijk te beantwoorden. „Je kunt er je agressiviteit in kwijt”, klinkt het meteen. „Ik uit dat liever in mijn muziek dan dat ik iemand voor zijn kop sla”, verklaart hij dan vreedzaam en met een bijna braaf lachje. Hij zegt ook bij optredens eigenlijk nooit te maken te hebben gehad met agressief gedrag van publiek. „We roepen denk ik meer enthousiaste, blijde dingen bij de mensen op”.

Toch zijn de teksten die gebruikt worden voor de nummers die Gilgamesj brengt niet altijd even vrolijk. Zoals Frank zelf al aangaf, worden vaak persoonlijke gevoelens gebruikt voor het schrijven van de nummers. Zo zingt Frank een nummer over de dood van zijn vader, over wat hij betekent heeft. „Wil je het horen?”, vraagt hij dan meteen hoopvol. Het blijkt een mooi, melodisch nummer te zijn in een beetje Marillion-achtige stijl. „We komen ook uit de symfonische hoek”, zegt de zanger die de eerste



Gilgamesj in The Jungle. Frank van Stijn (tweede van rechts): „Een feestje zou natuurlijk gezellig zijn...”

Foto Cor de Kock

keer dat hij het nummer over zijn vader zong wel wat weg te slikken had. Het publiek let niet zo op de teksten, meent Frank. De meesten komen gewoon voor een leuke avond met lekker klinkende muziek. „Ze gaan echt niet naar die teksten staan te luisteren, die soms toch moeilijk te verstaan zijn. En dan vertalen uit het Engels... Wel nee, als het maar leuk klinkt”. Gilgamesj valt op door de overtuiging waarmee de groep haar muziek brengt. „Het publiek kan gewoon zien dat de samenwerking tussen de jongens goed is. 't Is een gezellig vriendenclubje”.

Grieks

Vanachter een kop koffie zit hij op de onvermijdelijke vraag te wachten. Deze is nog niet gesteld of hij flapt het antwoord er al uit: „Gilgamesj komt uit de Griekse mythologie. Het was de koning van Oeroek, rond tweeduizend jaar voor Christus. Onoverwinnelijk”. Tevreden laat hij z'n beker zakken. „Maar hele-

groep volgt. De fanclub, eens zo'n tweehonderd Gilgamesj-liefhebbers groot, bestaat niet meer. „Maar ik speel liever voor tien mensen die het leuk vinden, dan voor tweehonderd mensen die het niet leuk vinden. Hoewel er daar natuurlijk ook altijd een aantal bij zal zitten dat het wel aardig vindt”.

Krijsende meiden

„Toch geeft het wel een kick als het publiek laaiend enthousiast is, dat moet ik toegeven”, zegt Frank, waarna hij grinnikend een aardige anekdote uit z'n geheugen vist. „We speelden voor de tweede keer in Bergeijk. We waren klaar om op te komen en toen we het podium opstapten, begon het publiek keihard te kriesen. Dan krijg je toch wel kriebels in je buik...” mijmert hij.

Op de vraag hoe lang Gilgamesj nog mee zal gaan, kan Frank geen antwoord geven. „Maar de twintig halen we wel. We hebben al plannen voor een feestje: een avondje met de oude bandleden zou te gek zijn. Maar of dat haalbaar is, weet ik niet”. Frank hoopt zaterdag 'thuis' in de Jungle weer oude bekende gezichten te zien die hij normaal gesproken eigenlijk niet meer tegenkomt. „Maar misschien komen die wel niet opdagen, ik weet niet wat ik ervan moet verwachten”, besluit hij voorzichtig. „Maar een feestje met oude bekenden zou natuurlijk erg gezellig zijn...”

Gilgamesj speelt zaterdag 15 januari in de Jungle. Naast een paar oudere nummers, worden er meteen zo'n zes tot zeven nieuwe nummers op het publiek afgevuurd. De band begint tegen een uur of elf te spelen, als het publiek al wat opgewarmd is door de dj's.

maal precies weet ik 't ook niet hoor”, zwakt hij het dan weer af.

Gilgamesj heeft op tamelijk bekende podia gestaan, zoals die van het theater Noorderligt in Tilburg en 't Paard in Den Haag. „We hebben veel in het zuiden van het land gespeeld, daar waren we erg populair”. Frank gebruikt bewust de verleden tijd. „Dat we nu minder in trek zijn bij het publiek heeft te maken met de verandering van smaak. Wij veranderen onze stijl niet, daar hebben we geen zin in. Wij spelen muziek die we zelf leuk vinden; we maken geen muziek voor anderen. Wat dat betreft zijn we best wel een egoïstische band ja”.

Door die veranderde smaak van het publiek, komt er toch minder 'jong volk' op Gilgamesj af. Toch is er nog altijd een trouwe aanhang die de